

[Indenrigsministeren.]

at der maa kunne findes en Form for Organisering af dette Forhold, saa at Tredieprioriteterne kan blive billigere. Det er maaske ikke lettest at løse under en Usikkerhedsperiode, og jeg erkender ogsaa, at det er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem tiltror mig Courage i den Henseende, er det næsten mere, end jeg kan tage imod. Jeg tror, der skal meget Mod til dèr, men vi kan jo se, om man kan oparbejde det hos sig selv i den kommende Tid.

J. S. Foget: Ministerens Svar til mig overraskede mig i Grunden ikke. Ministeren sagde, at det var Demagogi, jeg var kommet med, og at intet fornuftigt Menneske troede paa, at det var Regeringens Skyld, at Situationen laa, som den ligger. Det er jo desværre ikke rigtigt, desværre er det ikke Demagogi, desværre har vort Land en Indenrigsminister, som har rejst Landet rundt og sagt, at man skulde forsøge paa at faa Renten nedsat. Desværre ligger dette Land med en Diskonto paa 5½ pCt., det ligger i Spidsen for samtlige de Lande, det kan sammenlignes med. Det er Regeringens Skyld, det er ikke Krigens Skyld. Men Ministeren fralægger sig ethvert Ansvar vedrørende Landets Diskonto.

Hvorvidt Menigmand er fornuftig eller ikke, synes for Ministeren at bero paa, om han er af samme Mening som den højtærede Minister eller af modsat Mening. Er han af modsat Mening, er han aabenbart ikke fornuftig.

Ministeren sluttede med at udtale, at jeg var ganske usagkyndig. Jeg har endnu aldrig i de snart 5 Samlinger, jeg har deltaget i, hørt Ministeren modtage en Opposition paa saglig Maade. Ministeren afviser altid en Opposition med, at den ikke forstaar sig paa Tingene, det er kun Ministeren, der gør det. Vi, som nu har hørt paa det i Aarevis, er snart vænnet til den Slags Demagogi og tager det ikke særlig højtideligt.

Naar Ministeren siger, at Landbrugs-krise og Landbrugsforhold er det, der har optaget hans Tid mest af alt, maa jeg i høj Grad beklage det, for saa maa det være Ministerens Evner, det skorter paa, eller ogsaa Viljen — noget Resultat er der i hvert Fald ikke kommet ud af det.

Jeg kan ikke se, at Oprettelsen af en Førsteprioritetsbank vil være en Socialisering, tværtimod, det vil forøge Konkurrencen. Foreløbig er der jo kun een Interesse inden for de økonomiske Omraader i

vort Land, nemlig Privatkapitalens, og den skal nok vide at staa sammen. Her ønsker jeg en Konkurrence i Form af en Statsbank, noget, som jo heller ikke er Ministeren ubekendt. Jeg synes, det er Demagogi, naar Ministeren afviser netop de Forslag, som Ministeren før har gjort sig til Talsmand for.

Elmquist: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for de venlige Ord, han henvendte til mig. Jeg er dybt rørt over Ministerens Anbefaling af mine Kvalifikationer som Raadgiver. Min Beskedenhed tilsiger mig næsten at ønske, at Pressen ikke vil referere dem, for jeg synes næsten, de var alt for overvældende; men jeg vil eventuelt tillade mig, hvis Ministeren ikke har noget imod det, at klippe Udtalelserne ud af Rigsdagstidende og indramme dem og hænge dem op paa Væggen i mit Konsultationsværelse — dèr vil jeg være sikker paa, de vil gøre god Nytte.

Ministeren synes i øvrigt i nogen Grad at have misforstaaet mig. Jeg udtalte flere Gange udtrykkeligt, at jeg indrømmede, der var en Mulighed for, at denne Lov i visse Tilfælde kunde betyde en Hjælp, navnlig saa længe man ikke havde de 5 pCt.s Kreditforeningsobligationer. Jeg vil gerne føje til, at jeg erkender fuldt ud, at alt, hvad der kan gøres for at hjælpe de Bygherrer, som i Øjeblikket er ude for at skulle finansiere deres Byggeforetagender, bør gøres. Dertil vil mit Parti yde al den Støtte, vi kan — det har vi ogsaa sagt i det andet Ting —, ligesom vi vil yde al den Støtte, vi kan, til at faa Byggeriet i Gang i den vanskelige Tid, der nu kommer, og jeg tror, der maa gøres meget. Jeg ser saaledes paa det, at Mulighederne for en nogenlunde tilfredsstillende Fortsættelse af Byggeriet er meget smaa. Jeg tror, der er al mulig Grund til at se med stor Bekymring paa Byggeriet. En Hjælp i saa Henseende er naturligvis en Lov som den her foreslaaede, idet den tilsigter at hjælpe de Haandværkere, som er inde i Byggeforetagender, til at faa disse finansieret og til Side, saaledes at de kan begynde paa ny, hvis de da kan benytte Loven med de Skavanker, der nu engang er knyttet dertil.

Min Hensigt har altsaa ikke været at gaa imod Lovforslaget, tværtimod, men jeg har fundet det rigtigt, samtidig med at jeg pegede paa de Muligheder for Hjælp, der laa i Forslaget, at gøre opmærksom paa de Skavanker, der er knyttet dertil. Der er jo nemlig en Mængde Bygherrer, som i Øjeblikket er i Vanskeligheder med Finansieringen, og det er jo dem, Lovforslaget